

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8115/2021
16.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници мал. тужиље АА, чији је законски заступник мајка ББ, обе из ..., чији је пуномоћник Маријана Радека Симић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Милан Чичулић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 383/21 од 22.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 16.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 383/21 од 22.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П2 914/2018 од 18.03.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетне тужиље плаћа месечни износ од 30.000,00 динара, почев од 04.06.2018. године па убудуће, док за то постоје законски услови или се ова одлука не измени, сваког првог до петог у месецу за текући месец, уплатом на текући рачун законског заступника мајке ББ. Констатовано је да се овом пресудом мења пресуда Основног суда у Шапцу П2 203/14 од 04.08.2014. године у ставу четвртм изреке у којем је одлучено о издржавању малолетне тужиље. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев малолетне тужиље у делу у коме је тражила да се тужени обавезе да на име свог доприноса за издржавање малолетне тужиље плаћа преко досуђеног износа од 30.000,00 динара до траженог износа од 60.000,00 динара, месечно, од подношења тужбе дана 04.06.2017. године па убудуће док постоје законски услови или се ова одлука не измени, сваког првог до петог у месецу за текући месец, као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 383/21 од 22.07.2021. године, у ставу првом изреке, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена је пресуда Трећег основног суда у Београду П2 914/18 од 18.03.2021. године у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка,

тако што је обавезан тужени да малолетној тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 63.000,00 динара.

Против правоснажне другостепене пресуде, мал. тужиља изјавила је благовремену и дозвољену ревизију, због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) и установио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Ревизијом се не указује на постојање друге битне повреде поступка које су као ревизијски разлог прописане одредбом члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеним чињеницама, стамбене прилике законског заступника, мајке малолетне тужиље су се промениле у односу на време када је донета претходна пресуда у којој је одлучено о издржавању малолетне тужиље, јер не живи више у стану са родитељима, већ изнајмљује стан. Остали уобичајени трошкови становања ближе су наведени у образложењу првостепене пресуде. Мајка малолетне тужиље не поседује непокретну као ни покретну имовину, запослена је од 2017. године и остварује зараду у месечном износу од 30.413,63 динара и нема других прихода. Тужени је власник куће у ... (површине 74 м², помоћне зграде површине 77м² и гараже површине 22м²), које некретнине су купљене на кредит и за које плаћа месечно рату у износу од 31.000,00 динара. Поседује и породичну кућу у ... у коме живи његова бака. Друге непокретне као ни покретне имовине нема, а користи службено возило марке „...“. Тужени је запослен као ... у предузећу „ГГ“ доо (власништво ...) и према његовом изјашњењу остварује зараду у износу од око 36.000,00 динара, али према писменим доказима уплате на рачун се крећу у износу од 71.000,00 до 135.000,00 динара месечно. Тужени је на девизном рачуну у периоду од 22.01.2018. године до 21.10.2019. године имао уплате од укупно 21.608,5 евра. Породичне прилике туженог су се промениле јер је добио још једно дете рођено ... године које живи са мајком у стану које је њено власништво. Малолетна тужиља је ученик ... разреда основне школе, а осим школе има и друга интересовања и бави се ваннаставним активностима. У односу на претходну пресуду, потребе малолетне тужиље су повећане тако да њене месечне потребе износе око 60.000,00 динара.

На основу овако утврђених чињеница, првостепени суд је применом одредби члана 154., 160. и 164. Породичног закона, делимично усвојио тужбени захтев за измену одлуке о издржавању за мал. тужиљу, тако што је обавезао туженог да доприноси њеном издржавању износом од 30.000,00 динара месечно, док ће преостали износ до укупне висине њених потреба подмирити мајка.

Другостепени суд је прихватио становиште првостепеног суда и потврдио првостепену пресуду, имајући у виду и одредбу члана 162. став 3. Породичног закона.

Ревизијом малолетне тужиље побија се другостепена пресуда у делу делимично одбијеног тужбеног захтева. Ревидент сматра да малолетна тужиља неће моћи да постигне онај животни стандард којим живи тужени.

Ревизијски наводи нису основани. Одредба члана 164. Породичног закона прописује да се висина издржавања може смањити или повећати, ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. На страни тужиље промењена је околност што је иста старија, школског узраста, па су јој потребе сразмерно узрасту и повећане у односу на претходни период и донету одлуку. На страни туженог повећан је износ зараде коју месечно остварује, али и породичне прилике, јер је тужени добио још једно дете. Повећање потреба малолетне тужиље и повећање зараде туженог воде повећању износа којим тужени доприноси издржавању малолетне тужиље, на који начин егзистенција туженог, као и егзистенција лица према којем такође има законску обавезу издржавања, неће бити угрожена.

Издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (члан 160. став 1. ПЗ). Издржавању доприносе оба родитеља сразмерно својим могућностима, при чему се у допринос урачунава свакодневна нега и брига коју пружа родитељ коме је поверено вршење родитељског права. Супротно наводима ревизије тужиље, судови су правилно утврдили могућности дужника издржавања, према писменим доказима који се налазе у списима и исказу туженог и правилно одредили висину доприноса за издржавање којом је тужени дужан да доприноси издржавању свог мал. детета. При томе, висина доприноса за издржавање у већем делу подмирује потребе мал. детета које су утврђене у поступку, а тужиља је дужна, да као родитељ, такође доприноси задовољавању утврђених потреба детета, с обзиром да оба родитеља имају право и дужност да доприносе издржавању своје деце.

Имајући у виду да су потребе малолетне тужиље утврђене на износ од 60.000,00 динара, те да је тужени обавезан да доприноси издржавању у износу од 30.000,00 динара, док преосталим износом до утврђених потреба треба да доприноси мајка урачунавајући и њен неновчани допринос, што је у складу са одредбом члана 162. став 2. и 3. Породичног закона.

Са изложеног Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић